

sik, fátlan területet kiszemelni, ennek pontos helyszín rajzát mérnöki hivatala által elkészíttetni és azt nekünk lehetőleg, mennél előbb megküldeni, hogy még ez év május havában a hálózatot a maga teljes egészében összeállíthassuk. Kegyeskedjék a tek tanács nekünk írásban kijelenteni, hogy az így kiszemelt helyen akár kormányozható, vagy gömbi léghajóval, akár repülőgéppel, úgy a polgári, vagy a katonai légjarmű-vezetőknek különösen kényszerített leszállások esetén bármikor ki szabad kötniök és kegyeskedjék bennünket továbbá arról is értesíteni, hogy módjában állana-e a városnak egy megfelelő és általunk megtervezendő, de legfeljebb 5000—6000 koronába kerülő hangárt a saját költségén megépíteni.

A tanács, mielőtt határozná, értesülésünk szerint kérdést intéz a hadvezetőséghez. katonai szempontokból is szükségesnek tartja-e egy ilyen pilóta-állomás létesítését. Ebben az esetben ugyanis a tanács szerint a kincstárnak is hozzá kell járulni bizonyos összeggel az építési költségekhez.

— **Ferenc József bölcsesége.** A *Berliner Tageblatt* párisi levelezője *Doumergue* miniszterelnöknek tegnapi beszédéről szóló tudósításában közöl egy olyan passzust, amely a többi tudósításokban nem fordul elő. A *Tageblatt* szerint *Doumergue*, mikor arról beszélt, hogy a balkáni válság folyamán sikerült *Európa békéjét* megőrizni, bizonyos nyomtatékkal, amely mindenkinek feltűnt, mondotta:

— A válság békés lefolyását különösen *Ferenc József király nagy bölcseségének köszönhetjük.*

— **Ajánlat a bejelentő-hivatal beszerzésére.** *Breider Henrik* szegedi vállalkozó szerdán beadványt nyújtott be a város tanácsához, amelyben ajánlatot tesz a létesítendő bejelentő hivatalnak magánvállalkozásban való beszerzésére. Egy év alatt, amint az ajánlatában írja *Breider*, teljesen beszervené a bejelentő hivatalt s egy év multán mint kész intézményt adná át a városnak. A munkáért *harmincezer* koronát kér, s ezt az összeget havi részletekben, óvadék ellenében folyósítaná a város. Véleményünk szerint az ajánlat teljesen céltalan, mert a bejelentő hivatalt, amely szigorúan hatósági, még pedig a rendőri hatósággal szoros összefüggésben lévő intézmény, magánvállalkozónak, nemhogy egy évre, de még egy napra se, kiadni nem lehet. A tanács remélhetőleg napirendre is fog térni a különös ajánlat fölött.

— **A munkásbiztosítás reformja meglesz az idén.** Az ipartestületek Országos Szövetsége a munkásbiztosítási törvény revíziója tárgyában a következő leiratot kapta a kereskedelemügyi minisztertől:

A szövetség ez évi február 10-én 135. szám a. hozzámm intézett föliratában abbeli óhajának adott kifejezést, hogy az ipari és kereskedelmi alkalmazottak betegség és baleset esetére való biztosításáról szóló 1907. évi XIX. t.-c. mielőbb módosíttassék. Ezen fölterjesztésre értesitem a szövetséget, hogy az 1907. évi XIX. t.-c. revíziója, amelyet a magam részéről is szükségesnek tartok, jelenleg beható tanulmányozás tárgyát képezi. Minthogy azonban a szóban levő törvénymódosítás mikénti keresztülvitele a munkaadóknak és alkalmazottaknak ahhoz fűződő nagyjelentőségű érdekein kívül az ország ipari, kereskedelmi és egész közgazdasági életének zavartalan továbbfejlődése szempontjából is rendkívüli fontossággal bír, a revízió irányelveinek megállapítása előtt az említett

szempontoknak együttes, gondos mérlegelése elkerülhetetlen. — Abban a reményben vagyok, hogy a széles mederben folyamatba tett előkészítő munkálatok ennek ellenére mielőbb befejezhetőek lesznek, olyképpen, hogy a tervbe vett reform az összes figyelembe veendő érdekek lehető összhangba hozatala mellett megvalósítható leend. Budapest, 1914. március 3. A miniszter helyett: *Lers*, s. k. államtitkár.

— **Egy érdekes árvizi emlék.** A szegedi árviz harmincötödik évfordulója alkalmából *Barabás Béla* országgyűlési képviselő az alábbi érdekes levelet intézte *Lázár György* dr. polgármesterhez:

Nagyságos Polgármester Ur! Kedves Barátom! A napokban immár 35 esztendeje lesz, hogy a pusztító árviz elborította Szegedet s az egész ország nem csak fájdalmas részvételt osztott e csapásban, de aki tehetett, igyekezett segítő kezet nyújtani. A budapesti egyetemnek akkori ifjúsága szintén kivette részét a kötelességből s mintegy 25—30 egyetemi polgár az én vezetésem alatt mentő csónakokkal jelent meg a vész szomorú helyén és odaadással végezte a reá bízott teendőket. Csak néhány névre emlékezem, akik e munkában részt vettek, de akik ott voltunk, életünk felejthetetlenül szomorú napjait éltük át. Azóta sokszor meglevendik lelkemben Szegednek akkori képe s mint ha most is hallanám azokat a kétségbeesett kiáltásokat, amelyek segítségért könyörögtek a vész és pusztulás utolsó perceiben. Én akkor, 1879. évben a budapesti „Tudomány és Műgyetemi” olvasóköri elnöke, az ifjúság vezetője voltam s így az én nevemre érkezett az a távirat, amelyet azóta kegyelettel őrzitem s most íme elküldöm Neked, Szeged Polgármesterének, hogy a gyászos napok szomorú emlékeként most már ti őrizzétek tovább a többi emlékek között. Ezen távirat ceruzával lévén írva, betűi s különösen a

címzés majdnem elmosódott, de azért jól kivehető a következő tartalom: „48 szám. S. Árviz sürgős. Barabás, Scott kávéház Budapest. Árviz borítja Szegedet, segélyüket köszönettel vesszük, ha vízijárművekkel jönnek Szatymaz felé vegyék utjukat, honnan csónakon érhetnek ide. Pálffy F. polgármester”. Szegeden március 13-án, feladva 1879.

Baráti szeretettel üdvözöl régi híved

Barabás Béla dr.,
országgyűlési képviselő.

— **A katonák és az Országos Kaszinó.** A *Neue Freie Presse* mai száma azt a feltűnést keltő hírt közli, hogy az ismeretes Vay-éset miatt az *Országos Kaszinó háromszázötven katona-tagja kilépett a kaszinóból.* Ugyanez a hír terjedt el ma délelőtt a parlamentben is. A hír ilyen formában *nem felel meg a valóságnak.* A katonai vezetés minden kérdés előtt ridegen elzárkózik ugyan, de annyit jó forrásból megtudtunk, hogy a katonai illetékes tényezők csakugyan radikális tüntetésben állapodtak meg. Már ki is akarták adni a parancsot, hogy az Országos Kaszinó valamennyi katona-tagja kilépjön a kaszinóból. A döntés megvalósítására azonban nem került a sor, mert *Tersztyánszky* hadtestparancsnokot tegnap fölkereste *Wekerle* Sándor és nem mint a kaszinó elnöke, hanem mint a kaszinó egyik békés érzelmi tagja, rábirta a hadtestparancsnokot, hogy *a radikális döntést egyelőre halassza el néhány nappal,* hátha a haladék folyamán sikerül olyan megoldást találni, amely a tulságosan kihegyezett ellentéteket közmegelegedésre kiegyenlíti. A hadtestparancsnok nem zárkózott el *Wekerle* meggyőző kérése előtt és *a döntés végrehajtását csakugyan elhalasztotta néhány nappal,* míg a most alaptalanul fönforgó véleményekből és tervekből talán valami megoldó ötlet bontakozik ki. A helyzet tehát az, hogy a katonaság már döntött, még pedig *a teljes szakítás mellett,* ezt a döntést azonban egy békés kiegyenlítés reményében *fejtűggesztette.* A *Délmagyarország* budapesti munkatársa ma délelőtt fölkereste *Lisznyi Damó* Tihmér földmívelésügyi miniszteri tanácsost, az Országos Kaszinó igazgatóját, hogy megkérdezze tőle, megfelel-e a valóságnak a *Presse* közlése és igazak-e a katonatisztek már megtörtént kilépéséről a parlament folyosóján szállongó hírek? Kérdésünkre a következő választ kaptuk:

— *Mindeddig az Országos Kaszinóból a szóban forgó eset miatt nem lépett ki senki. Az erre vonatkozó hír valótlan.*

A *Militaerische Rundschau* közli, hogy a katonatisztek tényleg nem léptek ki az Országos Kaszinóból s annak a reményének ad kifejezést, hogy sikerül olyan kivezető utat találni, hogy még se kerül szakításra a sor.

— **Rendet csinál az új fejedelem.** *Valonából* jelentik: A legutóbbi hónapokban történt események *Korica* és *Argirokasztró* dél-albán kerületekben igen *bonyodalmas állapotokat* teremtettek. Ez állapotok rendbekerítésére *Vilmos* fejedelem *Thomson* hollandi őrnagyot a két kerületbe, melyekből a görög csapatok most vonulnak ki, rendkívüli meghatalmazottá nevezte ki és neki messzemenő fölhatalmazásokat adott a rend föntartására, a különböző közigazgatási ágak szervezése céljából teendő intézkedésekre, *Thomson* tegnap több hollandi tiszttel *Szanti-Quarantába* ment és onnan megy tovább az említett két dél-albániai kerületbe. A nemzetközi ellenőrző-bizottság tegnap ide vizsgálódott.

— **Istentisztelet a zsinagógában.** Március tizenkettedikén, csütörtökön az árviz évfordulóján a zsinagógában hálaadó istentisztelet, tizenötödikén, vasárnap ünnepi istentisztelet tartatik. Mindkét istentisztelet délelőtt kilenc órakor kezdődik és azokon *Löwinger Adolf* dr. prédikál.

— **Arad város kölcsöne.** Arad város pénzügyi bizottsága elhatározta, hogy a *Magyar Bank* közvetítésével két és félmillió

Jön! Az Urániába Jön!

Göre Gábor

Durbints sógor

és Kátsa tzigány

budapesti

Kalandozásai.

Jön! Az Urániába Jön!